

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.11.2011
KOM(2011) 730 slutlig

2011/0330 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om administrativt samarbete i fråga om punktskatter

MOTIVERING

1. FÖRSLAGETS SYFTE

Genom bestämmelserna i förordning (EG) nr 2073/2004 skapas ett regelverk för administrativt samarbete i fråga om punktskatter. För att ta hänsyn till införandet av systemet för förflyttning och kontroll av punktskattepliktiga varor (nedan kallat *EMCS*) måste dessa bestämmelser nu revideras. EMCS infördes genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor. EMCS gör det möjligt för medlemsstaternas myndigheter att på ett snabbare och mer integrerat sätt kontrollera förflyttningar av punktskattepliktiga varor, baserat på en automatisk riskanalys (jfr skäl 3 i beslut 1152/2003/EG).

I väntan på den automatisering av stöd för administrativt samarbete som fas 2 och 3 av EMCS innebär gav den befintliga rådsförordningen en rättslig grund för en tidigare fas av EMCS-projektet, som gick ut på att stödja datorstödda manuella förfaranden (fas 0 av EMCS). Artiklar som rör användningen av SEED-registret (systemet för utbyte av uppgifter om punktskatter), systemet för tidig varning om punktskatt (EWSE) och systemet för kontroll av flyttning (MVS) gav en rättslig grund för användningen av dessa verktyg, kombinerat med mer allmänna artiklar om begäran om information, automatiskt utbyte och spontant utbyte. Dessa härleddes från tidigare lagstiftning på området administrativt samarbete, rådets direktiv 77/799/EEG och vissa bestämmelser i rådets direktiv 92/12/EEG.

EWSE och MVS håller nu på att fasa ut. Fas 2 av EMCS är redan klar att användas, och fas 3 av EMCS är tänkt att börja användas 2012. Genom fas 3 av EMCS kommer man att kunna generera elektroniska meddelanden som gör det möjligt att helt ersätta EWSE. I ett första skede kommer dessutom MVS delvis att kunna ersättas, för att senare helt ersättas.

Den nuvarande beskrivningen av SEED-registret i förordning (EG) nr 2073/2004 är föråldrad. Den grundas på fas 0-versionen av systemet och behöver därför uppdateras. Dessutom behövs en tydlig rättslig grund för den tjänst som tillhandahålls på Europaportalen för att kontrollera att en ekonomisk aktörs tillstånd är giltiga (SEED-on-Europa).

Fas 3 kommer att innehålla automatisk överföring av meddelanden mellan ekonomiska aktörer och medlemsstaternas förvaltningar för att rapportera exceptionella situationer, exempelvis resultatet av vägkontroller, rapporter om undantag som de ekonomiska aktörerna gjort och definitiva avbrott i förflyttningen. Dessa informationsutbyten hanteras för närvarande manuellt så gott det går. Automatiseringen av dessa informationsflöden kommer att spela en viktig roll för att förbättra kontrollen och det administrativa samarbetet.

EMCS-projektet kommer att innehålla en statistik- och rapporteringstjänst (CS/MISE – Central Services/Management Information System Excise). Syftet med systemet är att se till att rapporteringen om driften av EMCS får högre kvalitet och blir mer frekvent. Denna tjänst kommer delvis att avlägsna medlemsstaternas och kommissionens behov av manuell insamling av driftstatistik. Det krävs en rättslig grund för att göra det möjligt att samla in uppgifter från register över enskilda förflyttningar.

I beslut 1152/2003/EG förpliktades kommissionen och medlemsstaterna att stå för kostnaderna för att utveckla, testa och inrätta EMCS. I den nya förordningen föreslås att

medlemsstaterna och kommissionen ska ha en liknande skyldighet att underhålla EMCS och besläktade tjänster nu när EMCS är driftklart.

Utöver dessa ändringar anses det nödvändigt att göra följande ändringar av förordning (EG) nr 2073/2004:

- Formuleringarna i förordningen måste uppdateras för att ta hänsyn till nya lagstiftningsstandarder.
- Det måste göras en allmän revidering av texten, där bestämmelser som inte längre är relevanta stryks och textens struktur görs mer logisk.
- Hänsyn måste tas till nya förfaranden för administrativt samarbete, både på punktskatteområdet och på andra områden, så att man får ett regelverk som är effektivare och lägger en mindre börda på såväl punktskattemyndigheter som ekonomiska aktörer.

För att tillhandahålla en rättslig grund för de funktioner i EMCS som rör administrativt samarbete, för att göra en allmän uppröjning och skapa ett mer lättläst och konsekvent dokument, och med tanke på hur omfattande ändringarna är, föreslås att den befintliga förordningens text helt ska ersättas.

2. RESULTAT AV SAMRÅDET MED BERÖRDA PARTER OCH AV KONSEKVENSANALYSERNA

Experthjälp

Förslaget utarbetades i nära samarbete med en arbetsgrupp av specialister under ledning av kommittén för punktskatter (som inrättats enligt direktiv 2008/118/EG). Kommissionens enheter förde ett antal bilaterala och multilaterala diskussioner med intresserade medlemsstater för att ytterligare diskutera förslaget.

Bedömning av konsekvenserna för kommissionens och medlemsstaternas tjänstenheter

Kärnan i det nya förslaget utgörs av de rättsliga bestämmelserna för att säkerställa att EMCS-systemet tillämpas. De konsekvenser som blir följden av detta beror inte så mycket på det aktuella förslaget utan måste till största delen tillskrivas beslut nr 1152/2003/EG, i vilket det beslutades att EMCS skulle inrättas. Som förklarats ovan förenklar det nya systemet framför allt förflyttning av punktskattepliktiga varor och underlättar medlemsstaternas kontroll. Jämfört med hur situationen ser ut i dag innebär förslaget inte att några nya bördor läggs på ekonomiska aktörer på punktskatteområdet, eftersom förslaget till största delen begränsas till att modernisera befintliga verktyg och metoder. Införandet av nya statistik- och rapporteringsmöjligheter bör minska den nuvarande administrativa bördan för medlemsstaternas förvaltningar och samtidigt förbättra rapporteringskvaliteten.

Bedömning av hur de grundläggande rättigheterna påverkas

I förslaget antas att medlemsstaterna kommer att använda artikel 13 i direktiv 95/46/EG, som tillåter medlemsstaterna att undanta administrativa organ från kravet på att agera i enlighet med alla de rättigheter som en registrerad person har enligt artikel 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, på ett sätt som kan anses nödvändigt och proportionerligt. I

förordningen tillåts medlemsstaterna att använda sig av undantagen i artikel 13 i direktiv 95/46/EG för lagring eller utbyte av information, när en sådan begränsning är nödvändig för att skydda viktiga ekonomiska eller finansiella intressen hos en medlemsstat eller hos Europeiska unionen, inklusive monetära frågor, budgetfrågor och skattefrågor. Den närmare användningen av undantagen regleras i nationell lagstiftning och nationella administrativa förfaranden, med förbehåll för nationellt införlivande av direktiv 95/46/EG och med förbehåll för de allmänna rättsprinciperna om att de vidtagna åtgärderna ska vara nödvändiga och proportionerliga och att den information som inhämtas, lagras och utbyts kan antas vara relevant. På denna punkt ändras inte medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter jämfört med de rättigheter och skyldigheter som anges i den befintliga förordningen om administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

Kommissionens behandling av uppgifter begränsas till följande områden:

- (1) Tillhandahållandet av en säker kommunikationskanal (CCN/CSI) mellan medlemsstaternas administrationer. Denna kanal används för att vidarebefordra strukturerade meddelanden som rör utbyte av information på begäran, automatisk information och spontan vidarebefordran av information, som kan underlätta en korrekt tillämpning av punktskattelagstiftningen.
- (2) Tillhandahållandet av en mekanism för att kopiera registrerade uppgifter om ekonomiska aktörer mellan medlemsstaterna.
- (3) Hämtning av uppgifter för statistiska ändamål.

Område 1 (den säkra kommunikationskanalen) kan förmedla information som erhållits av medlemsstater som har använt sig av de undantag som tillåts enligt artikel 13 i direktiv 95/46/EG, när en medlemsstat behöver utbyta uppgifter med en annan medlemsstat för att få en fullständig och tillförlitlig bild av i vilken mån punktskattelagstiftningen efterlevs. Kommissionen förväntar sig att användningen av artikel 13 begränsas till de fall där delgivningen av den registrerade personen kan antas störa den berörda medlemsstatens bedömning av huruvida punktskattelagstiftningen har efterlevts. Omfattningen av den information som bearbetas enligt denna förordning antas vara nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt (artikel 1 i förslaget samt nedanstående förklaringar till denna bestämmelse). Mot bakgrund av sina skyldigheter enligt fördragen och nationell lagstiftning som antagits med stöd av direktiv 95/46/EG är medlemsstaterna skyldiga att respektera registrerade personers rättigheter enligt artikel 8, vilket de även är till följd av de allmänna principerna om nödvändighet och proportionalitet. Nationella avtal specificeras inte i denna förordning eftersom en sådan specifikation inte behövs. Kommissionen förutsätter vidare att medlemsstaterna respekterar alla sina övriga skyldigheter enligt fördraget när de utövar befogenheter de tilldelats enligt denna förordning.

Kommissionen tillhandahåller endast en kommunikationskanal för att utbyta uppgifter som medlemsstaterna inhämtat och lagrar. Kommissionen har ingen operativ tillgång till själva uppgifterna, utöver för underhåll av systemet. Enligt förslaget är det kommissionens ansvar att se till att de uppgifter den anförtros behandlas med sekretess och överförs på ett korrekt sätt.

Område 2 (automatisk kopiering av nationella ekonomiska aktörers registreringar) kräver inte att medlemsstaterna använder sig av artikel 13, eftersom det är de registrerade personerna som själva tillhandahåller informationen. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade

personerna om vilka uppgifter som finns registrerade, och de registrerade personerna bör ges möjlighet att rätta felaktiga uppgifter. Förslaget innehåller därför en påminnelse om att registrerade personer måste ha åtkomst till sina egna uppgifter på området och möjlighet att rätta felaktigheter. Kommissionen saknar emellertid operativ åtkomst och kan därför inte på egen hand ändra uppgifterna, eftersom detta skulle kräva att kommissionen kan utöva kontroll över nationella register över ekonomiska aktörer. GD TAXUD:s främsta ansvar är att se till att de behandlade uppgifterna fortsätter att vara konfidentiella. Det offentliga organ som tillåter en kontroll av huruvida ett tillstånd är giltigt använder ett utdrag ur registret över punktskatteskyldiga ekonomiska aktörer som endast innehåller ett punktskattnummer och som inte innehåller några uppgifter som kan identifiera enskilda personer, exempelvis namn eller adress. Kommissionen tillhandahåller en e-postadress som är kopplad till denna tjänst. När en ekonomisk aktör anser att den tillhandahållna informationen är felaktig förser kommissionen den ekonomiska aktören med de uppgifter som innehåller av den medlemsstats förvaltning som utövar tillsyn över den berörda ekonomiska aktörens uppgifter.

Område 3 rör enbart hämtning av anonymiserade driftuppgifter som används som indata för statistiska rapporter. I detta utdrag identifieras inte de ekonomiska aktörer som är medverkar i förflyttningen av en punktskattepliktig vara.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Kommissionen föreslår att rådet ska anta en ny förordning om administrativt samarbete i fråga om punktskatter som ska ersätta den befintliga rådsförordningen på området.

Målet är att harmonisera lagstiftningen på området med de möjligheter som skapats i och med utvecklingen av EMCS och att tillhandahålla en tydligare och mer omfattande rättslig grund för dessa möjligheter, som gör det möjligt att ersätta de nuvarande manuella och halvautomatiska förfarandena.

Ett sekundärt mål är att tydligare definiera medlemsstaternas och kommissionens rättigheter och skyldigheter på detta område, både inom ramen för EMCS och mer allmänt.

En sådan strategi möjliggör och uppmuntrar närmare samarbete mellan medlemsstater och för lagstiftningen mer i linje med de nyligen antagna bestämmelserna om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och direkt beskattning.

Rättslig grund

Artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån förslaget inte avser ett område där Europeiska unionen är ensam behörig.

Medlemsstaterna kan inte själva uppnå målen för förslaget av följande skäl:

Syftet med förslaget är att ersätta rådets förordning (EG) nr 2073/2004 med bestämmelser som fyller samma funktion, nämligen att tillhandahålla en gemensam rättslig ram för

administrativt samarbete i fråga om punktskatter och till fullo utnyttja EMCS-systemets möjligheter.

Detta mål kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan bättre uppnås på unionsnivå. I avsaknad av detta förslag och den befintliga förordningen skulle medlemsstaterna endast kunna utbyta information mellan varandra via bilaterala avtal som de förhandlar fram. Det förefaller inte sannolikt att medlemsstaterna kommer att stödja sådana bilaterala avtal på elektronisk väg, eftersom detta skulle innebära alldeles för stora kostnader för ett bilateralt avtal. Skillnader mellan bilaterala avtal skulle också kunna försvåra en effektivt fungerande inre marknad.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget går bara ut på gemensamma förfaranderegler och instrument som underlättar det dagliga administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, vilka följaktligen förblir helt ansvariga för sin interna organisation och resursfördelning, för besluten om vad som täcks av internationellt administrativt samarbete och för hur resultaten används.

Förslaget medför inte någon ytterligare ekonomisk eller administrativ börda för unionen, statliga, regionala och lokala myndigheter, ekonomiska aktörer eller privatpersoner, utan bör tvärtom innebära en rationalisering av mänskliga och ekonomiska kostnader genom att det införs en gemensam metod för internationellt administrativt samarbete.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: förordning.

Valet av regleringsform är helt i linje med den befintliga rättsakten. En förordning ger en gemensam ram för åtgärder som kan börja tillämpas direkt när den befintliga förordningen ersätts.

Syftet med förslaget är att skapa förutsättningar för en modernisering av den nuvarande gemensamma ramen för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna. Förordningen rör endast administrativt samarbete och påverkar inte tillnärmningen av nationell lagstiftning om förvaltningen av förflyttning eller beskattning av skattepliktiga varor, vilket omfattas av andra rättsakter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Alla budgetkonsekvenser som rör fas 3 av EMCS kommer av beslut 1152/2003/EG. Budgetkonsekvenserna av utvecklingen och driften av en ny tjänst för att inhämta statistik och det allmänna åtagandet att fortsätta att utveckla, underhålla och driva systemet täcks av utgifterna i Fiscalis 2013-programmet¹ och kommer därför inte att diskuteras ytterligare här.

¹ EUT L 330, 15.12.2007, s. 1.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Upphävande av befintlig lagstiftning

När förslaget antas upphävs befintlig lagstiftning, närmare bestämt förordning (EG) nr 2073/2004.

Förenkling

Förslaget innebär en förenkling av lagstiftningen, en förenkling av offentliga myndigheters administrativa förfaranden (i EU eller på nationell nivå) och en förenkling av privata parter administrativa förfaranden.

Förslaget leder till administrativ förenkling eftersom det innehåller gemensamma åtgärder som är lätta att tolka och tillämpa och som går längre i detta avseende än åtgärderna i förordning (EG) nr 2073/2004.

Offentliga myndigheter kommer att kunna använda gemensamma verktyg och instrument i en på förhand definierad organisatorisk ram. Denna uppsättning åtgärder kommer att underlätta europeiskt internationellt administrativt samarbete. Tack vare att EU-lagstiftningens tillämpningsområde utökas behöver de administrativa myndigheterna inte använda olika uppsättningar lagstiftning, var och en med sina regler och villkor, beroende på vilken typ av fordringar de begär hjälp med.

Närmare redogörelse för förslaget

I följande detaljerade förklaring går förslaget igenom artikel för artikel. Betoningen ligger på bestämmelser som är nya eller kraftigt ändrade jämfört med motsvarande bestämmelser i förordning (EG) nr 2073/2004. De jämförande tabeller som åtföljer förslaget till ny förordning bör användas för att jämföra de nya bestämmelserna med de befintliga bestämmelserna i förordning (EG) nr 2073/2004.

Kapitel I – Allmänna bestämmelser

Artikel 1 – Syfte och räckvidd

I denna artikel speglas det faktum att förordningens tillämpningsområde utökas så att den omfattar administrativt samarbete för att se till att alla lagar om punktskatter verkställs, inte bara att det görs en korrekt bedömning av punktskatter. I artikeln fastslås dessutom principen att förordningen inte ska påverka medlemsstaternas tillämpning av reglerna om ömsesidig rättshjälp i brottmål.

Standarden ”nödvändighet” är avsedd att göra det möjligt att använda sig av informationsutbyte i punktskatteärenden i den mån skatteförvaltningarna behöver tillgripa sådant samarbete, samtidigt som detta är förenligt med bestämmelserna om personuppgifter i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artiklarna 8 och 52.1). Rent konkret kan en begäran om samarbete exempelvis anses ”nödvändig” om samarbetet är tänkt att användas för att bekräfta utredares misstankar om att ekonomiska aktörer medverkar i eller har medverkat i överträdelser av punktskattelagstiftningen. Genom användningen av ordet ”nödvändig” klargörs å andra sidan att det inte står medlemsstaterna fritt att genomföra ospecificerade eftersökningar eller begära upplysningar som sannolikt inte är relevanta för en

viss persons, en viss fastställbar grupp eller en viss kategori av personers affärer med punktskattepliktiga varor.

Artikel 2 – Definitioner

Ett antal nya definitioner har införts för att spegla att fas 2 och fas 3 av EMCS har inletts, vilka inte tas upp i förordning (EG) nr 2073/2004 och för att se till att förordningen ansluter sig till rådets direktiv 2008/118/EG. Det rör sig om ”händelsedrivet utbyte”, ”ekonomisk aktör”, ”punktskattenummer”, ”elektroniskt administrativt dokument”, ”dokument om ömsesidigt administrativt bistånd” och ”reservdokument om ömsesidigt administrativt bistånd”. Andra definitioner har ändrats något.

Artiklarna 3–6 – Behöriga myndigheter, centralt kontaktkontor för punktskatter och kontaktorgan

I förslaget behålls det befintliga systemet i förordning (EG) nr 2073/2004, där man skiljer mellan behörig myndighet, som är juridiskt ansvarig för informationsutbytena och i vars namn dessa utbyten sker, och direkta kontakter mellan ministerier och tjänstemän till vilka en behörig myndighet har delegerat juridiska befogenheter. Systemet övervakas av ett centralt kontaktkontor, som även fungerar som en första kontaktpunkt. Mot bakgrund av förordningens tillämpningsområde, skillnaderna mellan hur medlemsstaterna organiserar och driver sina ministerier och de allmänna skillnaderna mellan medlemsstaterna är det nämligen omöjligt att fastställa enhetliga regler på området. Som exempel kan nämnas att i vissa medlemsstater är det vanligtvis myndigheter eller enheter för punktskatter som är behöriga myndigheter, medan det i andra medlemsstater kan vara andra myndigheter som utför vissa uppgifter i samband med administrativt bistånd på detta område. Det står varje medlemsstaterna fritt att ändra sin behöriga myndighet. I så fall är den skyldig att underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

Genom dessa artiklar införs följaktligen inga begränsningar av hur medlemsstaterna väljer att organisera sin interna verksamhet utöver kravet på att det ska finnas en första kontaktpunkt. Förslaget fortsätter därför att tillhandahålla ett tydligt regelverk för decentraliserat samarbete. Centrala kontaktkontor för punktskatter tilldelas en central roll, men dessutom förtydligas deras huvudsakliga ansvarsområden.

Artikel 7 – Information eller dokument som erhållits med tillstånd av eller på begäran av den rättsliga myndigheten

När den information som begärs innebär utredningar på uppdrag eller under ledning av de rättsliga myndigheterna händer det ibland att informationsutbytet nekas eller blir kraftigt försenat. Detta kan göra att den administrativa myndigheten i den begärande medlemsstaten hindras från att i tid inleda ett administrativt förfarande eller ett rättsligt förfarande mot de ansvariga personerna. I artikel 4 preciseras därför medlemsstaternas skyldigheter när det gäller ömsesidigt administrativt bistånd i samband med brottmål, samtidigt som reglerna för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål iaktas.

Kapitel II – Samarbete på begäran

I förslaget anges medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter, och det görs en skillnad mellan en begäran om information och en begäran om administrativ utredning, tjänstemäns närvaro på administrativa kontor och deras medverkan i administrativa utredningar,

användningen av samtidiga kontroller och begäran om delgivning. I artikel 11 föreskrivs en tidsfrist för lämnande av information på tre månader efter det att en begäran mottas (en månad om informationen redan finns tillgänglig), samtidigt som det i enskilda fall ges möjlighet att fastställa en annan tidsfrist.

Artikel 8 – Den tillfrågade myndighetens allmänna skyldigheter

Artikel 8 är i det närmaste identisk med artikel 5 i förordning (EG) nr 2073/2004. Artikel 8.1 är den rättsliga grunden för samtliga framställningar om information som görs med hjälp av EMCS eller på annat sätt. I punkt 2 åläggs den tillfrågade myndigheten att genomföra de administrativa utredningar som behövs för att skaffa fram den begärda informationen. Därför anges i punkt 3 att en begäran om information får innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Den tillfrågade medlemsstaten får emellertid besluta att det inte behövs någon administrativ utredning. I så fall ska den emellertid omedelbart underrätta den begärande medlemsstaten om skälen till detta beslut. För att undvika att framställningar om informationsutbyte godtyckligt avslås förtecknas rättsliga skäl för ett sådant avslag i förteckningen i artikel 25. Precis som i dag måste den tillfrågade myndigheten gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artiklarna 9–10 – Hur begäran och svaret ska vara utformade och tillhandahållande av dokument

Artikel 9 uppdaterar artikel 6 i förordning (EG) nr 2073/2004 för att se till att det normalt är EMCS som används vid en begäran och ett svar enligt artikel 8. Närmare detaljer om affärsprocesserna, informationsutbytet och reservförändringarna kommer att ingå i en genomförandeakt till denna förordning. Genomförandeakten ska antas i enlighet med artikel 35.2 och kommer att ge en rättslig grund för affärsprocesserna och meddelandedefinitionerna i avsnitt IV i funktionsspecifikationen på punktskatteområdet (FESS).

Det är dock det inte möjligt att på förhand förutsäga alla former av begäranden om information och administrativa utredningar. Det är även nödvändigt att utbyta stödande bevisning och dokumentation. Därför är det viktigt att uppmärksamma att räckvidden för artikel 8 även omfattar utbyte av sådan information som för närvarande inte omfattas av EMCS. En sådan begäran måste fortfarande ha en rättslig grund och bör så långt det är möjligt överföras på elektronisk väg så att man inte lägger en onödig börda på medlemsstaternas förvaltningar. Ett exempel är användningen av det säkra CCN-e-postsystemet för att utbyta information mellan centrala kontaktkontor för punktskatter.

Artikel 10 gör det möjligt att använda bestyrkta kopior och utdrag så att man slipper överföra originalhandlingar, eftersom behandlingen av sådana handlingar skulle öka den administrativa bördan.

Artikel 11 – Tidsfrister

I artikel 11 föreslår kommissionen i likhet med i förordning (EG) nr 2073/2004 en tidsfrist för att överlämna information. Denna frist ska normalt vara högst tre månader. Om den tillfrågade myndigheten redan förfogar över den information som krävs förkortas tidsfristen till en månad. I vissa specialfall, som särskilt komplexa bedrägeriärenden som rör flera medlemsstater, kan man gemensamt komma överens om en annan tidsfrist. Om den

tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den fastställda tidsfristen måste den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och ange när den tror sig kunna svara på begäran.

Artikel 12 – Tjänstemän från andra medlemsstater och deras medverkan i administrativa utredningar

Precis som i förordning (EG) nr 2073/2004 innehåller detta kapitel i förslaget även en rättslig grund för punktskattetjänstemäns närvaro på en annan medlemsstats territorium för att utbyta information och för att delta som observatörer i administrativa utredningar. Kommissionen föreslår en liten ändring jämfört med lydelsen i den befintliga förordningen för att klargöra att tjänstemän från en annan medlemsstat, med förbehåll för en ömsedig överenskommelse, har rätt att närvara överallt där tjänstemän i medlemsstaten i fråga har rätt att vara.

Artikel 13 – Samtidiga kontroller

Kommissionen är även fortsättningsvis av uppfattningen att samtidiga kontroller ger ett positivt bidrag till det administrativa samarbetet och bör ingå i medlemsstaternas standardkontrollplaner. Där man misstänker gränsöverskridande punktskatteskandaler och överträdelse av punktskattelagstiftningen kan samtidiga kontroller vara ett ytterst effektivt verktyg för medlemsstaterna när de vill kontrollera att lagstiftningen efterlevs.

Vissa multilaterala kontroller finansieras av Fiscalis 2013-programmet för att uppmuntra medlemsstaterna att införa liknande samtidiga kontroller i sina kontrollplaner. Kommissionen föreslår endast en liten förändring av lydelsen i den befintliga förordningen (att ”kontaktkontoret” ska ersättas med ”kontaktkontoret för punktskatter”).

Artikel 14 – Begäran om delgivning av administrativa beslut och åtgärder

Denna artikel gör det möjligt för adressater att underrättas om de beslut från den begärande myndigheten som de berörs av, med undantag av delgivning av fordringar. Förslaget begränsas till en uppdatering av hänvisningen till direktivet om indrivning, eftersom direktiv 76/308/EEG har ersatts av direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder².

Kapitel III – Informationsutbyte utan föregående begäran

Artiklarna 15–18 – Obligatoriskt utbyte, frivilligt utbyte och uppföljning

Kommissionen föreslår en rad ändringar av detta kapitel för att skapa en logisk och lättbegriplig ram för automatiskt utbyte och spontant utbyte, tillsammans med en flexibel ram med rättsliga befogenheter för de medlemsstater som eventuellt vill gå längre än det automatiska utbyte som anges i avsnitt fyra i FESS. I förslaget införs även konceptet ”uppföljning”, som liknar konceptet ”återkoppling” vid mervärdesskatt och direkt skatt. Det rör sig om frivillig rapportering från den begärande eller tillfrågade medlemsstatens sida av hur användbar den mottagna informationen har varit. Detta kan få en positiv effekt på kvaliteten på den information som utbyts. Denna funktion ingår för tillfället inte i EMCS.

² EUT L 4, 31.3.2010, s 1.

Den befintliga förordningen innehåller redan artiklar om automatiskt eller obligatoriskt utbyte, och vissa medlemsstater har använt sig av de rättsliga möjligheterna för att utbyta månatliga rapporter och vidarebefordra information. Den befintliga förordningen är dock otydlig när det gäller vilka rättigheter och skyldigheter som dessa artiklar ger upphov till. Detta förvärras av att systemet för tidig varning om punktskatt (EWSE) behandlas i en separat artikel, trots att detta i själva verket är en särskild form av spontant eller frivilligt utbyte, kombinerat med en obligatorisk återkopplingsmekanism vid meddelanden om tidig varning.

I och med fas 2 av EMCS har EWSE-meddelandena blivit obsoleta. Deras roll har nu ersatts av vidarebefordran av elektroniska administrativa dokument (e-AD) från den avsändande medlemsstaten. Återstående EWSE-varningsmeddelanden blir obsoleta vid införandet av fas 3 av EMCS, som innehåller ett stöd för spontant utbyte som kommer att ersätta denna funktion.

I artikel 15 i förslaget åläggs medlemsstaterna fortfarande att vidarebefordra information till varje annan medlemsstat i vilken det eventuellt har förekommit en överträdelse eller oegentlighet, eller där en överträdelse eller oegentlighet kan få konsekvenser i en annan medlemsstat, eller där det finns risk för fusk med eller förlust av punktskatt. Enligt artikeln måste informationsutbytet dessutom ske med hjälp av EMCS-meddelanden, när sådana meddelanden finns tillgängliga för att vidarebefordra informationen i fråga. Genom artikel 15 blir det även obligatoriskt att utbyta meddelanden som rapporterar om exceptionella situationer som kan tänkas ske under en flyttning av punktskattepliktiga varor, i enlighet med avsnitt 4 i FESS. Avsikten är att det ska vara obligatoriskt att utbyta rapporter om de exceptionella situationer som kan tänkas uppkomma under flyttning av skattepliktiga varor som omfattas av förfarandet om uppskov. De olika kategorierna av information som kan utbytas automatiskt ska fastställas i en genomförandeakt, både i fråga om obligatoriskt och frivilligt utbyte. Medlemsstaterna kommer att ha möjlighet att välja om de vill gå med eller ställa sig utanför det automatiska utbyte som baseras på dessa kategorier. Förteckningen över kategorier ska ses över en gång om året. Av artikel 16 i förslaget framgår det dessutom tydligt att avsikten inte är att begränsa eventuella befintliga avtal som medlemsstaterna kan ha ingått om bilateralt eller multilateralt utbyte av information.

Här följer några exempel på tänkbar användning av automatiskt informationsutbyte:

- a) Situationer där det finns misstanke om punktskattefusk i en annan medlemsstat, exempelvis när en EMSC-mottagningsrapport varken har returnerats eller någon förklaring till detta har meddelats, och man misstänker att de skattepliktiga varor som har sänts har avletts i bestämmelsemedlemsstaten.
- b) Situationer där det finns en allvarlig risk för fusk i en annan medlemsstat, exempelvis när punktskatt betalas i en medlemsstat med låg punktskattesats och varorna förflyttas enligt ett avtal om punktskattepliktiga varor som släppts för konsumtion, men varorna aldrig når fram till mottagaren utan avleds till en marknad i en medlemsstat med hög punktskattesats.
- c) Situationer där fusk som uppdragas på en medlemsstats territorium kan få konsekvenser i en annan medlemsstat, exempelvis när en medlemsstat som upptäcker den oriktiga fysiska närvaron av skattepliktiga produkter misstänker fusk i den avsändande medlemsstaten i form av underrapportering eller felaktig rapportering av punktskattepliktiga varor på en e-AD.

Genom artikel 16 tillåts medlemsstaterna att vidarebefordra information när informationen faller utanför de kategorier på grundval av vilka medlemsstaterna automatiskt utbyter information, eventuellt på grund av att en ovanlig men ekonomiskt betydelsefull oegentlighet

har upptäckts. I artikel 16 föreslås även att det som ett alternativ ska införas ett uppföljningsförfarande som den begärande myndigheten kan använda sig av för att meddela den tillfrågade myndigheten huruvida den överlämnade informationen var användbar. Erfarenheterna från mervärdesskatteområdet och området för direkt beskattning har visat att en sådan återkoppling motiverar ökad användning av spontana informationsutbyten och kan hjälpa den begärande myndigheten att sammanställa sin egen information i ett ärende.

Sammanfattningsvis är syftet med förslaget att definiera en ram som är både flexibel och effektiv för denna typ av informationsutbyte mellan medlemsstaterna.

Kapitel IV – Lagring och utbyte av elektronisk information om ekonomiska aktörer och specifik statistik för transaktioner inom unionen

De fyra artiklarna i detta kapitel täcker in kapitel IV och kapitel V i förordning (EG) nr 2073/2004. I och med att EWSE och MVS har ersatts av verktygen i fas tre av EMCS har de artiklar som rör dessa system strukits. Räckvidden för detta nya kapitel definieras på ett tydligare sätt som bestående av de aspekter av administrativt samarbete där kommissionens enheter tillhandahåller driftsstöd till medlemsstaternas administrativa samarbetsverksamhet, samt har en samordnande och underlättande roll.

Artikel 19 – Lagring och utbyte av information i elektroniska databaser

I denna artikel beskrivs den elektroniska databasen SEEDv.1. Denna skiljer sig på flera punkter från sin föregångare i förordning (EG) nr 2073/2004. I artikeln anges dessutom att medlemsstaterna och kommissionens centrala enheter är skyldiga att se till att uppgifterna i registret är aktuella och korrekta så att flyttningen av punktskattepliktiga varor med punktskatteuppskov omedelbart kan fortsätta, samtidigt som flyttning till destinationer utan tillstånd inte får ske. Avslutningsvis ger artikel 19 en tydlig rättslig grund för tjänsten SEED-on-Europa, som gör det möjligt för ekonomiska aktörer att kontrollera att deras handelspartner har ett giltigt tillstånd.

Artikel 20 – Tillgång till och rättelse av uppgifter

I artikel 20 förklaras att ekonomiska aktörer har rätt att genom att ange sitt punktskatteregistreringsnummer kontrollera den offentligt tillgängliga informationen på SEED-on-Europa i fråga om detaljer i sitt tillstånd. De har även rätt att få eventuella fel i den offentliga informationen rättade av den medlemsstat som utfärdar tillståndet. Kommissionen åtar sig att vidarebefordra en sådan begäran om rättelse till lämplig behörig myndighet. För tillgång till och rättelse av sådana uppgifter om ekonomiska aktörer som inte är offentliga, och som kommissionen inte har åtkomst till, måste en ekonomisk aktör även i fortsättningen vända sig till relevant behörig myndighet.

Artikel 21 – Lagring av uppgifter

I denna artikel fastslås att all information som lagras i EMCS ska finnas tillgänglig i minst tre år, beroende på den behöriga myndighetens policy i fråga om lagring av uppgifter, och att denna information dessutom bör finnas tillgänglig online för andra medlemsstater. Detta syftar till att undvika onödiga förseningar när medlemsstater genomför riskanalyser utifrån historiska uppgifter.

Enligt dataskyddslagstiftningen bör dessa uppgifter raderas eller anonymiseras efter att lagringsperioden har löpt ut så att alla uppgifter som kan användas för att identifiera enskilda personer tas bort.

Artikel 22 – Genomförandebestämmelser för lagrade uppgifter

Artikel 22 innehåller genomförandebestämmelser för lagring och rättelse av uppgifter.

Kapitel V – Gemensamma villkor för bistånd

I detta kapitel sammanförs en rad ömsesidiga krav och begränsningar om tillhandahållandet av bistånd.

Artikel 23 – Språkordning

Artikeln lydelse har ändrats i förslaget så att det tydligare framgår vad som menas. Som en följd av bättre stöd för flerspråkiga gränssnitt i EMCS borde behovet av översättningar minska.

Artikel 24 – Servicekvalitet

En ny skyldighet föreslås som innebär att både kommissionen och medlemsstaterna ska ansvara för underhållet av det datoriserade systemet, så att korrigeringar och uppgraderingar utvecklas och tillämpas i enlighet med planerade milstolpar. Närmare detaljer ska anges i ett avtal om servicenivån av vilket det ska framgå vilka ömsesidiga skyldigheter kommissionen och medlemsstaterna har. Kommissionen och medlemsstaterna ska även ha en säkerhetspolicy för det datoriserade systemet.

Artikel 25 – Allmänna begränsningar av den tillfrågade myndighetens skyldigheter

Enligt denna artikel har den tillfrågade myndigheten rätt att neka att utföra utredningar eller tillhandahålla information om den begärande myndigheten inte har uttömt de vanliga informationskanalerna, om lagstiftningsförfaranden eller administrativa förfaranden i den medlemsstat som uppmanats att lämna information inte tillåter att dess skattemyndigheter genomför sådana utredningar eller inhämtar eller använder denna information i eget syfte, eller om överföringen av information skulle strida mot den allmänna ordningen eller leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas. Artikeln har uppdaterats för att förtydliga att detta undantag inte omfattar information enbart av det skälet att informationen i fråga innehas av en finansiell institution.

I artikel 25.5 i förslaget anges att den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten och kommissionen om skälen till varför en begäran om ömsesidigt bistånd har avslagits.

Artikel 26 – Kostnader

Denna artikel har formulerats om jämfört med motsvarande artikel i förordning (EG) nr 2073/2004. Att tillåta den tillfrågade myndigheten att begära ersättning för andra kostnader än kostnaden för externa experter strider mot den tillfrågade myndighetens allmänna skyldighet att behandla en begäran om administrativt samarbete som om den begärda utredningen utfördes för deras egen räkning.

Artikel 27 – Minimibelopp

För att undvika oproportionerlig användning av förordningen får kommittén för punktskatter genom denna artikel rätt att fastställa ett minimibelopp när det gäller de punktskatter som ska betalas.

Artikel 28 – Tystnadsplikt, dataskydd och användning av den information som överlämnats enligt denna förordning

I denna artikel förtydligas hur den inhämtade informationen får användas. Dataskyddet har utvidgats till att omfatta skydd för information som kanske inte rör de åtgärder som vidtas, men som en tjänsteman har haft tillgång till under utförandet av sina arbetsuppgifter. I andra avseenden görs inga betydande ändringar jämfört med den aktuella bestämmelsen, utöver uppdateringen av hänvisningarna till annan lagstiftning.

Den information som utbyts omfattas av tystnadsplikt och får endast lämnas ut för vissa tydligt angivna ändamål. Dessa ändamål inbegriper rättsliga eller administrativa förfaranden som kan leda till påföljder och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen. Informationen kan även användas för att fastställa beskattningsunderlaget, uppbörd och kontroll av punktskatter och övervakning av flyttning av punktskattepliktiga varor. Informationen får även användas för att fastställa andra avgifter eller skatter som omfattas av direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010. Denna artikel ger även en rättslig grund för informationsutbytet mellan punktskattemyndigheterna och andra skattemyndigheter i samma medlemsstat.

Precis som i den befintliga förordningen ska medlemsstaterna begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som anges i artikel 10, artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG för att när det är nödvändigt för skydda medlemsstaternas och Europeiska unionens ekonomiska intressen enligt artikel 13 i direktiv 94/46/EG. Dessa undantag gör det möjligt att inte lämna ut uppgifter om utredningen och att återanvända den punktskatteinformation som ursprungligen inhämtades från den ekonomiska aktören eller från andra parter för andra ändamål.

Artikel 29 – Tillgång till information med kommissionen bemyndigande

I denna artikel fastställs att i de fall då kommissionen har bemyndigat vissa personer åtkomst till uppgifter ska åtkomsten begränsas till vad som är nödvändigt för systemets underhåll och drift.

Artikel 30 – Den erhållna informationens bevisvärde

Artikeln har samma lydelse som artikel 32 i den befintliga förordningen, som likställer bevisvärdet i information som inhämtats genom informationsutbyte med bevis som inhämtats av andra myndigheter inom samma medlemsstat.

Artikel 31 – Skyldighet att samarbeta

Artikeln har samma lydelse som artikel 33 i den befintliga förordningen. Syftet med denna bestämmelse är att garantera effektiv samordning på nationell nivå och unionsnivå genom att göra medlemsstaterna skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla detta mål.

Artikel 32 – Förbindelser med tredjeländer

Genom denna artikel tillåts en medlemsstat att vidarebefordra information från ett tredjeland till en annan medlemsstat om informationen är användbar. Information får även vidarebefordras till tredjeländer om tredjelandet har ingått ett avtal om att behandla information i enlighet med principen i direktiv 95/46/EG.

Artikel 33 – Bistånd till ekonomiska aktörer

Denna artikel omfattar den tjänst som tillhandahålls i artikel 24.3 i den befintliga förordningen där en medlemsstat får lov att be en annan medlemsstat att utföra en administrativ utredning för att spåra saknad dokumentation.

Kapitel VI – Utvärdering, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 34 – Utvärdering av systemet, insamling av driftstatistik och rapportering

I likhet med den befintliga förordningen är målet med detta förslag att införa effektiva former för ömsesidigt bistånd och informationsutbyte, som ska förhindra fusk vid flyttning av punktskattepliktiga varor inom unionen. Kommissionen ges ansvar för att övervaka det administrativa samarbetet, men kommissionen ges inte någon operativ roll när det gäller att upptäcka och bekämpa skattefusk. På grund av punktskattefusketets interna dimension inom unionen är det emellertid viktigt att detta problem hanteras på unionsnivå i form av kombinerade insatser från medlemsstaternas och kommissionens sida. Medlemsstaterna ansvarar således för de åtgärder som krävs för att hindra fusk vid flyttning av punktskattepliktiga varor inom unionen, medan kommissionen har en samordnande och underlättande roll. Medlemsstaterna tillhandahåller följaktligen all statistik som behövs för den ömsesidiga utvärderingen av hur effektivt det administrativa samarbetet har varit. De uppgifter som ska samlas in och metoden att låta utvärderingen ske via rapporter nu när EMCS är i drift kommer att fastställas i en genomförandeakt efter att de pågående förhandlingarna med medlemsstaterna har slutförts. Denna artikel kommer även att ge en rättslig grund för direkt inhämtning av flyttningsuppgifter för att framställa statistiska rapporter med hjälp av CS/MISE-applikationen. På så sätt blir rapporteringen både snabbare och tillförlitligare.

Medlemsstaterna ska även överlämna annan information om de metoder och förfaranden som används eller antas användas för att överträda punktskattelagstiftningen. Kommissionen ska rapportera all sådan information till de övriga medlemsstaterna så att formerna för det administrativa samarbetet enligt denna förordning eller befintlig punktskattelagstiftning kontinuerligt kan förbättras och så att medlemsstaterna och kommissionen kan anpassa det administrativa samarbetet till att möta nya hot som kan dyka upp.

Artikel 35 – Kommittén för punktskatter

Artikel 35 i det nya förslaget uppdaterar artikel 34 i den befintliga förordningen för att ta hänsyn till nya bestämmelser om genomförandeakter enligt Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 36 – Upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004

Den befintliga förordningen upphävs uttryckligen, och det fastställs att alla hänvisningar till den förordningen ska anses som hänvisningar till den nya förordningen.

Artikel 37 – Rapportering till Europaparlamentet och rådet

Artikel 37 om rapportering återgav texten i artikel 37 i den befintliga förordningen (EG) nr 2073/2004.

Artikel 38 – Bilateral avtal

I denna artikel åläggs medlemsstaterna att underrätta kommissionen om alla eventuella bilaterala avtal som kan tänkas finnas. Kommissionen ska i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 39 – Ikraftträdande

I den artikel anges när förordningen träder i kraft och från och med vilket datum den ska tillämpas, nämligen den 1 januari 2012.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om administrativt samarbete i fråga om punktskatter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen³,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁴,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁶,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter⁷ införs ett gemensamt system där medlemsstaterna hjälper varandra och samarbetar med kommissionen för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt och omvänt för att bekämpa undandragande av punktskatter och den snedvridning av den inre marknaden som detta leder till. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och den senaste tidens utveckling är det nödvändigt att ändra förordningen på flera punkter. Med tanke på det stora antal ändringar som måste göras bör förordningen av tydlighetsskäl ersättas med en ny förordning.
- (2) Fullbordandet av den inre marknaden gör det fortsatt nödvändigt med ett system för administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

³ [tom]
⁴ EUT C ..., s.
⁵ EUT C ..., s.
⁶ EUT C ..., s.
⁷ EUT L 359, 4.12.2004, s. 1.

- (3) För att samarbetsförfarandet ska bli effektivare, snabbare och billigare är det viktigt att i större utsträckning använda sig av informationsutbyte på elektronisk väg. Mot bakgrund av vissa framställningars repetitiva natur och den språkliga mångfalden inom unionen är det viktigt att se till att man i ökad utsträckning använder standardiserade format vid utbytet av information, så att en begäran om information kan handläggas snabbare. Dessa krav uppfylls bäst genom en mer systematisk användning av det datoriserade system som infördes genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor⁸. Detta system erbjuder nu större möjligheter än när förordning nr 2073/2004 trädde i kraft och kommer att fortsätta att utvecklas. Medlemsstaterna bör därför vara skyldiga att använda detta system så ofta det går.
- (4) Utbyte av information i punktskattefrågor är i hög grad nödvändigt för att fastställa en korrekt bild av vissa personers affärer med punktskattepliktiga varor. Samtidigt står det inte medlemsstaterna fritt att genomföra ospecificerade eftersökningar eller begära upplysningar som sannolikt inte är relevanta för en viss persons, en viss fastställbar grupp eller en viss kategori av personers affärer med punktskattepliktiga varor.
- (5) För att säkra en ordentlig samordning av informationsflödena är det nödvändigt att behålla bestämmelserna i förordning nr 2073/2004 om att det ska finnas en enda kontaktpunkt i varje medlemsstat. Eftersom det av effektivitetsskäl kan behövas mer direkta kontakter mellan myndigheter och tjänstemän ska även bestämmelserna om delegering och utnämning av behöriga tjänstemän behållas.
- (6) För att den nödvändiga informationen ska kunna tillhandahållas i tid bör man behålla bestämmelserna i förordning nr 2073/2004 om att medlemsstaterna ska agera så fort som möjligt och senast inom en viss tidsfrist. Tidsfristen för att tillhandahålla sådan information som den tillfrågade medlemsstaten redan förfogar över bör vara kortare än standardtidsfristen.
- (7) För att effektivt kunna övervaka punktskatteförfaranden vid gränsöverskridande flyttningar måste medlemsstaterna även i fortsättningen ha möjlighet att genomföra samtidiga kontroller, och tjänstemän från en medlemsstat måste få lov att verka på en annan medlemsstats territorium, inom ramen för det administrativa samarbetet.
- (8) Svårigheterna att delge administrativa beslut och åtgärder över gränserna bör fortsatt beaktas genom att man behåller bestämmelserna i förordning nr 2073/2004 på detta område.
- (9) För att effektivt kunna bekämpa skattefusk bör bestämmelserna om informationsutbyte utan föregående begäran behållas. För att underlätta ett sådant utbyte bör man specificera vilka kategorier information som obligatoriskt ska utbytas.
- (10) Medlemsstaterna ska även i fortsättningen frivilligt kunna utbyta information som behövs för korrekt tillämpning av punktskattelagstiftningen, om denna information faller utanför de kategorier av information som automatiskt utbyts.

⁸ EUT L 162, 1.7.2003, s. 5.

- (11) Återkoppling är en bra metod för att se till att kvaliteten på den information som utbyts hela tiden höjs. En ram för att tillhandahålla återkoppling bör därför införas.
- (12) Medlemsstaternas elektroniska lagring av vissa specificerade uppgifter om bemyndigade ekonomiska aktörer och lager är oumbärlig för ett väl fungerande punktskattesystem och för att bekämpa skattefusk. Lagringen möjliggör ett snabbt utbyte av dessa uppgifter mellan medlemsstaterna och automatiserad tillgång till information. Detta kan uppnås genom användning av den information som redan finns i de nationella datoriserade systemen för punktskatter, genom utvecklandet av riskanalyser för att förstärka den nationella informationen om ekonomiska aktörer i fråga om punktskatter och deras flyttningar inom unionen och genom inkludering av en mängd information om de skattskyldiga personerna och deras transaktioner.
- (13) För att den information som lagras i elektroniska databaser ska vara tillförlitlig måste uppgifterna regelbundet uppdateras.
- (14) Ekonomiska aktörer bör snabbt kunna få de bekräftelser som krävs för att flytta punktskattepliktiga varor. Via ett centralt register hos kommissionen, där all information i de nationella databaserna matas in, bör de ges möjlighet att på elektronisk väg få bekräftat huruvida ett punktskattenummer är giltigt.
- (15) Nationella banksekretessregler kan göra mekanismerna i denna förordning mindre effektiva. Medlemsstaterna bör därför inte kunna vägra att lämna ut information enbart med stöd av sådana regler.
- (16) Denna förordning bör inte påverka, utan komplettera, andra åtgärder som antagits på unionsnivå för att bekämpa oegentligheter och fusk på punktskatteområdet.
- (17) Bestämmelserna om informationsutbyte med tredjeländer under vissa villkor, framför allt sådana som rör dataskydd, har visat sig underlätta en korrekt tillämpning av punktskattelagstiftningen och bör därför behållas.
- (18) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁹ reglerar den behandling av personuppgifter som medlemsstaterna genomför inom ramen för denna förordning. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter¹⁰ reglerar kommissionens behandling av personuppgifter enligt denna förordning.
- (19) För en effektiv tillämpning av denna förordning kan det bli nödvändigt att begränsa vissa av de rättigheter och skyldigheter som fastställs i direktiv 95/46/EG, närmare bestämt de rättigheter som anges i artiklarna 10, 11.1, 12 och 21 i det direktivet, för att skydda de intressen som anges i artikel 13.1 e i det direktivet, med tanke på de förlorade intäkter som medlemsstaterna kan drabbas av och den stora betydelse som den information som omfattas av denna förordning har för att effektivt kunna bekämpa

⁹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁰ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

skattefusk. Medlemsstaterna ska vara skyldiga att tillämpa sådana begränsningar i den mån de är nödvändiga och proportionerliga.

- (20) För att garantera enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 8, 16, 19, 20, 21 och 34 i denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹¹.
- (21) Granskningsförfarandet bör användas för antagandet av dessa genomförandeakter eftersom de är åtgärder med allmän räckvidd i den mening som avses i artikel 2.2 a i förordning (EU) nr 182/2011.
- (22) Det är nödvändigt att övervaka och utvärdera hur denna förordning fungerar. Medlemsstaterna bör därför inhämta statistik och andra upplysningar och utarbeta regelbundna rapporter till kommissionen.
- (23) Rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 bör upphävas.
- (24) Eftersom syftet med denna förordning, nämligen att förenkla och stärka det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, vilket kräver en harmoniserad strategi, inte i tillräckligt hög grad kan uppnås av medlemsstaterna själva utan på grund av den enhetlighet och effektivitet som krävs bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (25) Förordningen respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8). Mot bakgrund av de gränser som fastställs i denna förordning går behandlingen av sådana uppgifter som sker inom ramen för denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt och proportionerligt för syftet att skydda medlemsstaternas legitima skatteintressen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs villkoren för hur de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om punktskatter ska samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att denna

¹¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

lagstiftning iakttas. I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och, på elektronisk väg eller på andra sätt, utbyta all information som är nödvändig för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt.

2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Den ska inte heller hindra fullgörandet av eventuella skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsliga instrument, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

Artikel 2 **Definitioner**

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- (1) *behörig myndighet*: den myndighet som utsetts i enlighet med artikel 3.1.
- (2) *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret för punktskatter i en medlemsstat eller varje kontaktorgan eller behörig tjänsteman i denna medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- (3) *tillfrågad myndighet*: det centrala kontaktkontoret för punktskatter i en medlemsstat eller varje kontaktorgan eller behörig tjänsteman i denna medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- (4) *punktskattekontor*: varje kontor där vissa av de formaliteter som fastställs genom punktskattereglerna kan skötas.
- (5) *händelsedrivet automatiskt informationsutbyte*: systematiskt överlämnande av på förhand bestämd information utan föregående begäran till en annan medlemsstat, allteftersom denna information blir tillgänglig, med undantag av det informationsutbyte som föreskrivs i artikel 21 i direktiv 2008/118/EG.
- (6) *regelbundet automatiskt informationsutbyte*: systematiskt överlämnande av på förhand bestämd information utan föregående begäran till en annan medlemsstat, med i förväg fastställda regelbundna mellanrum.
- (7) *spontant informationsutbyte*: sådant sporadiskt överlämnande av information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, som inte omfattas av punkterna (5) och (6).
- (8) *datoriserat system*: det datoriserade system för övervakning av förflyttningar av punktskattepliktiga varor som föreskrivs i beslut nr 1152/2003/EG.
- (9) *person*: en fysisk person, en juridisk person eller en sammanslutning av personer som inte har en juridisk persons rättsställning men som enligt nationell rätt eller EU-rätten har befogenhet att utföra rättshandlingar.
- (10) *ekonomisk aktör*: en person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av punktskattelagstiftningen, oavsett om denne är bemyndigad att göra detta eller inte.

- (11) *elektronisk väg*: varje form av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet överföring och komprimering) och lagring av information, inklusive det datoriserade system som definieras i punkt 8.
- (12) *punktskattenummer*: det registreringsnummer som medlemsstaterna i punktskattesyfte tilldelat de register över ekonomiska aktörer eller platser som avses i artikel 19.1 a och b.
- (13) *flyttning inom unionen av punktskattepliktiga varor*: flyttning mellan två eller flera medlemsstater av punktskattepliktiga varor inom ramen för förfarandet med punktskatteuppskov, i den mening som avses i kapitel IV i direktiv 2008/118/EG, eller av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion, i den mening som avses i kapitel V, avsnitt 2, i direktiv 2008/118/EG.
- (14) *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som tjänstemän eller behöriga myndigheter genomför för att fullgöra sina skyldigheter att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt.
- (15) *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (CSI), vilken union har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning.
- (16) *punktskatter*: se skatter som avses i artikel 1.1 i direktiv 2008/118/EG.
- (17) *dokument om ömsesidigt administrativt bistånd*: ett dokument som utarbetats med hjälp av det datoriserade systemet och används för utbyte av information enligt artikel 8, artikel 15 eller artikel 16 och för uppföljning enligt artikel 8 eller artikel 16.
- (18) *reservdokument om ömsesidigt administrativt bistånd*: ett dokument i pappersform för utbyte av information enligt artikel 8 eller artikel 15, om det datoriserade systemet inte är tillgängligt,
- (19) *samtidig kontroll*: samordnade kontroller av en ekonomisk aktörs eller närstående personers efterlevnad av punktskattelagstiftningen som utförs av två eller flera medlemsstater med gemensamma eller kompletterande intressen.

Artikel 3

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet i vars namn denna förordning ska tillämpas. Medlemsstaten ska utan dröjsmål meddela kommissionen vilken myndighet som utsetts och varje eventuell ändring.
2. Kommissionen ska sammanställa en förteckning över alla behöriga myndigheter och offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4
Centrala kontaktkontor för punktskatter och kontaktorgan

1. Varje medlemsstat ska utse ett centralt kontaktkontor för punktskatter, som ska tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter om detta.

Det centrala kontaktkontoret kan även utses att ansvara för kontakterna med kommissionen.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utöver det centrala kontaktkontoret utse kontaktorgan med en specifik territoriell behörighet eller ett speciellt operativt ansvar, med behörighet att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.

Det centrala kontaktkontoret ska se till att förteckningen över dessa organ hålls uppdaterad och ställs till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

Artikel 5
Behöriga tjänstemän

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på villkor som medlemsstaten fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning.

Den behöriga myndigheten får begränsa räckvidden av tjänstemännens befogenheter.

Det centrala kontaktkontoret för punktskatter ska ansvara för att förteckningen över dessa tjänstemän uppdateras och ställs till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

2. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 12 och 13 ska anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

Artikel 6
Det centrala kontaktkontorets, kontaktorgans och behöriga tjänstemäns skyldigheter

1. Det centrala kontaktkontoret för punktskatter ska ha huvudansvaret för informationsutbyte om flyttning av punktskattepliktiga varor och ska framför allt ha huvudansvaret för
 - a) utbyte av information enligt artikel 8,
 - b) överlämnandet av delgivningar om administrativa beslut och åtgärder som begärs av medlemsstaterna enligt artikel 14,
 - c) obligatoriskt informationsutbyte enligt artikel 15,

- d) frivilligt spontant informationsutbyte enligt artikel 16,
 - e) utarbetandet av rapporter om uppföljningsåtgärder enligt artikel 8.5 och artikel 16.2,
 - f) utbyte av information lagrad i den elektroniska databas som avses i artikel 19,
 - g) tillhandahållandet av statistik och annan information enligt artikel 34.
2. När kontaktorgan eller behöriga tjänstemän skickar eller tar emot en begäran om bistånd eller ett svar på en sådan begäran, ska de informera det centrala kontaktkontoret för punktskatter i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.
3. Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver åtgärder utanför deras territoriella eller operativa område ska de omedelbart överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret för punktskatter i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I sådant fall ska den tidsfrist som avses i artikel 11 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret och till den behöriga tjänstemannen vid det ansvariga kontaktorganet, dock senast en vecka efter mottagandet av den begäran som avses i första stycket i denna punkt.

Artikel 7

Information eller dokument som erhållits med tillstånd från eller på begäran av den rättsliga myndigheten

1. Skyldigheten att lämna bistånd enligt denna förordning ska även omfatta tillhandahållande av information eller handlingar som den tillfrågade myndigheten har erhållit med tillstånd från eller på begäran av en rättslig myndighet.
2. Innan informationen lämnas till den begärande myndigheten krävs ett förhandstillstånd från den rättsliga myndigheten, om detta är ett krav enligt nationell lagstiftning.

Kapitel II Samarbete på begäran

Artikel 8

Den tillfrågade myndighetens allmänna skyldigheter

1. Den tillfrågade myndigheten ska på begäran av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall, särskilt i fråga om flyttning av skattepliktiga varor inom unionen.
2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten beslutar att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta beslut.
4. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen ska den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.
5. Den tillfrågade myndigheten får begära att den begärande myndigheten ska överlämna en rapport om de uppföljningsåtgärder som den begärande medlemsstaten har vidtagit till följd av den information som överlämnats. Om en sådan begäran görs ska den begärande myndigheten, utan att detta påverkar sekretess- och dataskyddsbestämmelserna i den medlemsstat där den är verksam, så snart som möjligt överlämna denna rapport, under förutsättning att detta inte lägger en oproportionerligt stor börda på myndigheten.

Artikel 9

Hur begäran och svaret ska vara utformade

1. En begäran om information eller administrativ utredning enligt artikel 8 och svaret på en sådan begäran ska utbytas med hjälp av ett dokument om ömsesidigt administrativt bistånd, med förbehåll för punkt 4 i denna artikel.

Om det datoriserade systemet inte är tillgängligt ska reservdokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd användas i stället för dokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa
 - a) hur dokument om ömsesidigt administrativt bistånd ska se ut och vad de ska innehålla,
 - b) regler och förfaranden för att utbyta dokument om ömsesidigt administrativt bistånd,
 - c) en modell för och innehållet i reservdokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd,
 - d) regler och förfaranden för att utbyta reservdokument om ömsesidigt administrativt bistånd.

Kommissionen får även anta genomförandeakter för att fastställa hur den rapport som avses i artikel 8.5 ska se ut och vad denna ska innehålla.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 35.2.

3. Varje medlemsstat ska avgöra i vilka situationer det datoriserade systemet får betraktas som otillgängligt.

4. När det inte är praktiskt möjligt att använda dokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd kan informationsutbytet helt eller delvis ske med hjälp av andra medel. Under sådana exceptionella omständigheter ska informationen åtföljas av en förklaring till varför det inte var praktiskt möjligt att använda dokumentet om ömsesidigt bistånd.

Artikel 10

Tillhandahållande av dokument

1. Oavsett innehåll ska de dokument som ska tillhandahållas enligt artikel 8 bifogas det dokument om ömsesidigt administrativt bistånd som avses i artikel 9.1.

Om detta är omöjligt eller opraktiskt ska dokumenten emellertid tillhandahållas på elektronisk väg eller på annat sätt.

2. Den tillfrågade myndigheten ska endast vara skyldig att lämna ut originalhandlingar om sådana handlingar är nödvändiga för det syfte som den begärande myndigheten eftersträvar och om detta inte strider mot gällande bestämmelser i den medlemsstat där myndigheten har sitt säte.

Artikel 11

Tidsfrister

1. Den tillfrågade myndigheten ska lämna den information som avses i artikel 8 så snart som möjligt och senast tre månader efter att begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan förfogar över denna information ska tidsfristen vara en månad.

2. För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som anges i punkt 1.
3. Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den tid som föreskrivs i punkt 1, ska den med hjälp av ett dokument om ömsesidigt administrativt bistånd inom en månad underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och ange när den kan svara på begäran.

Artikel 12

Tjänstemän från andra medlemsstater och deras medverkan i administrativa utredningar

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som vederbörligen bemyndigats av den begärande myndigheten närvara vid de kontor där de administrativa myndigheterna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte utför sina uppgifter, eller varje annan plats där dessa myndigheter utför sina uppgifter, i syfte att utbyta den information som krävs för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt.

Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av denna dokumentation.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som utsetts av den begärande myndigheten närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium i syfte att utbyta den information som krävs för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt.

Om en sådan överenskommelse görs ska den begärande myndighetens tjänstemän få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän, genom förmedling av dessa tjänstemän och endast för att utföra den administrativa utredningen. Tjänstemännen från den begärande myndigheten får under inga omständigheter utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

Artikel 13 **Samtidiga kontroller**

1. För att utbyta sådan information som krävs för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt får två eller flera medlemsstater, på grundval av en riskanalys, komma överens om att, var och en på sitt eget territorium, utföra samtidiga kontroller av situationen i fråga om punktskatt för en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse, när sådana kontroller förefaller mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.
2. För att ta initiativ till en sådan överenskommelse som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat lägga fram ett förslag till de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater.

I förslaget ska myndigheten

- a) specificera de ärenden som föreslås bli föremål för samtidiga kontroller,
 - b) identifiera varje enskild person som föreslås bli föremål för en sådan kontroll,
 - c) ange de skäl som motiverar en gemensam kontroll,
 - d) specificera den tidsperiod under vilken sådana kontroller är tänkta att genomföras.
3. När de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har mottagit det förslag som avses i punkt 2 ska de avgöra om de önskar delta i de samtidiga kontrollerna och så snart som möjligt, men senast en månad efter mottagandet av förslaget, meddela den behöriga myndighet som har lagt fram förslaget. Ett avslag på ett förslag om att delta i en samtidig kontroll ska motiveras.

4. Om en sådan överenskommelse som avses i punkt 1 ingås ska varje behörig myndighet som omfattas av överenskommelsen utse en företrädare med ansvar för att leda och samordna kontrollerna.
5. Efter en samtidig kontroll ska de behöriga myndigheterna så snart som möjligt underrätta de övriga medlemsstaternas kontaktkontor för punktskatter om eventuella metoder som upptäckts vid den samtidiga kontrollen och som används eller misstänks ha använts för att kringgå punktskattelagstiftningen, om sådan information anses vara av särskilt intresse för andra medlemsstater.

Artikel 14

Begäran om delgivning av administrativa beslut och åtgärder

1. På begäran av den begärande myndigheten ska den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om motsvarande delgivning i den egna medlemsstaten, delge mottagaren alla administrativa beslut och åtgärder som har vidtagits av de administrativa myndigheterna i den begärande medlemsstaten beträffande tillämpningen av punktskattelagstiftningen.

Första stycket i denna punkt och punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel ska inte gälla handlingar som avses i artikel 8 i direktiv 2010/24/EU.

2. En sådan begäran om delgivning som avses i punkt 1 ska innehålla uppgift om ämnet för det beslut eller den åtgärd som ska delges och ska ange namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren.
3. Den tillfrågade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur den begäran om delgivning som avses i punkt 1 har behandlats, och meddela vilken dag beslutet eller åtgärden delgavs mottagaren.
4. Om den tillfrågade myndigheten är oförmögen att hantera den begäran om delgivning som avses i punkt 1 ska den skriftligen underrätta den begärande myndigheten om detta senast en månad efter att begäran mottogs.

Den tillfrågade myndigheten får inte avslå en begäran på grund av innehållet i det beslut eller den åtgärd som ska delges.

Kapitel III

Informationsutbyte utan föregående begäran

Artikel 15

Obligatoriskt informationsutbyte

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska genom regelbundet eller händelsedrivet automatiskt informationsutbyte i följande fall lämna sådan information till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater som krävs för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt:

- a) När en oegentlighet eller en överträdelse av punktskattelagstiftningen har förekommit eller misstänks ha förekommit i den andra medlemsstaten.
 - b) När en oegentlighet eller en överträdelse av punktskattelagstiftningen som har förekommit eller misstänks ha förekommit i en medlemsstat kan få återverkningar i en annan medlemsstat.
 - c) När det finns en risk för fusk med eller förlust av punktskatt i den andra medlemsstaten.
 - d) När en exceptionell situation har uppstått under en flyttning av punktskattepliktiga varor inom unionen, och denna inte anges i bestämmelserna i direktiv 2008/118/EG men kan påverka beräkningen av en ekonomisk aktörs skyldighet att betala punktskatt.
2. Om den information som avses i punkt 1 rör en flyttning av varor inom unionen ska informationen överlämnas med hjälp av ett dokument om ömsesidigt administrativt bistånd, med förbehåll för punkt 3.

När det inte är praktiskt möjligt att använda detta dokument kan informationsutbytet helt eller delvis ske på annat sätt. I sådant fall ska informationen åtföljas av en förklaring av varför det inte var praktiskt möjligt att använda dokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd.

3. Om det datoriserade systemet inte är tillgängligt ska reservdokumentet för ömsesidigt administrativt bistånd användas i stället för det dokument som avses i punkt 2.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa
- a) exakt vilka kategorier av information som ska utbytas enligt artikel 15.1,
 - b) hur ofta varje kategori av information normalt ska utbytas,
 - c) hur dokument om ömsesidigt administrativt bistånd ska se ut och vad de ska innehålla,
 - d) hur reservdokumentet om ömsesidigt administrativt bistånd ska se ut och vad det ska innehålla,
 - e) regler och bestämmelser för det utbyte av information som avses i c och d.

Kommissionen får även anta genomförandeakter för att fastställa i vilka situationer de behöriga myndigheterna får betrakta det datoriserade systemet som otillgängligt i den mening som avses i punkt 3 i denna artikel.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 35.2.

Artikel 16
Frivilligt utbyte av information

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får under alla förhållanden, utan föregående begäran, spontant utbyta sådan nödvändig information för en korrekt tillämpning av punktskattelagstiftningen som de har kännedom om och som inte omfattas av artikel 15.

De får använda det datoriserade systemet för detta om detta system kan behandla sådan information.

2. Den myndighet som har överlämnat information till en annan myndighet enligt punkt 1 får begära att den andra myndigheten ska överlämna en rapport om de uppföljningsåtgärder som den begärande myndigheten har vidtagit av till följd av den information som överlämnas. Om en sådan begäran görs ska den begärande myndigheten, utan att detta påverkar sekretess- och dataskyddsbestämmelserna i den medlemsstat där den är verksam, så snart som möjligt överlämna denna rapport, under förutsättning att detta inte lägger en oproportionerligt stor börda på den tillfrågade myndigheten.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa

- a) strukturen och innehållet hos dokumenten om ömsesidigt administrativt bistånd för att täcka in de vanligaste typerna av information som avses i punkt 1,
- b) regler och förfaranden för utbyte av dokument om ömsesidigt administrativt bistånd.

Kommissionen får även anta genomförandeakter för att fastställa hur de rapporter som avses i punkt 2 ska se ut och vad de ska innehålla.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 35.2.

Artikel 17
Medlemsstaternas skyldighet att underlätta informationsutbyte utan föregående begäran

Medlemsstaterna ska vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att underlätta sådant informationsutbyte som avses i detta kapitel.

Artikel 18
Begränsning av skyldigheter

Medlemsstaterna ska för att genomföra detta kapitel varken vara skyldiga att införa nya skyldigheter för ekonomiska aktörer i syfte att inhämta information eller tvingas bära oproportionerliga administrativa bördor.

Kapitel IV

Lagring och utbyte av elektronisk information om ekonomiska aktörer

Artikel 19

Lagring och utbyte av information om godkännanden av ekonomiska aktörer och upplag

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska upprätthålla en elektronisk databas som omfattar följande register:
 - a) Ett register över ekonomiska aktörer som tillhör en av följande kategorier:
 - i) Godkänd upplagshavare i den mening som avses i artikel 4.1 i direktiv 2008/118/EG.
 - ii) Registrerad mottagare i den mening som avses i artikel 4.9 i direktiv 2008/118/EG.
 - iii) Registrerad avsändare i den mening som avses i artikel 4.10 i direktiv 2008/118/EG.
 - b) Ett register över lokaler godkända som skatteupplag i den mening som avses i artikel 4.11 i direktiv 2008/118/EG.
2. De register som avses i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Det unika punktskattenummer som den behöriga myndigheten utfärdat för de berörda personerna eller platserna.
 - b) Namn och adress för de berörda ekonomiska aktörerna och platserna.
 - c) Den kategori för punktskattepliktig vara (KAT) och/eller den kod för punktskattepliktig vara (PSK) som avses i kodförteckning 11 i bilaga II till förordning (EG) nr 684/2009 för de produkter som omfattas av godkännandet.
 - d) Uppgift om det centrala kontaktkontor för punktskatter eller det punktskattekontor där ytterligare information kan fås.
 - e) Den dag från vilken godkännandet är giltigt, har ändrats och, i förekommande fall, upphör att gälla.
 - f) För godkända upplagshavare, det skatteupplag eller förteckning över skatteupplag som godkännandet gäller och om tillämpligt enligt nationell lagstiftning en uppgift om att upplagshavaren får dela upp en flyttning i enlighet med artikel 23 i direktiv 2008/118/EG eller får lov att flytta punktskattepliktiga varor till en direkt leveransplats i enlighet med artikel 17.2 i det direktivet.

- g) För registrerade mottagare, om tillämpligt enligt nationell lagstiftning, en uppgift om att mottagaren får lov att flytta punktskattepliktiga varor till en direkt leveransplats i enlighet med artikel 17.2 i direktiv 2008/118/EG.
 - h) För registrerade mottagare som avses i artikel 19.3 i direktiv 2008/118/EG, innehållet i tillståndet vad gäller kvantiteten punktskattepliktiga varor, identiteten på avsändaren i avsändarmedlemsstaten och den tid under vilken tillståndet gäller.
 - i) För registrerade mottagare som avses i artikel 19.3 i direktiv 2008/118/EG som har tillstånd att ta emot vin från avsändare som omfattas av undantaget i artikel 40 i direktiv 2008/118/EG, ska, utan att det påverkar h, identiteten på avsändaren i avsändarmedlemsstaten strykas och en uppgift om undantaget enligt artikel 40 i direktiv 2008/118/EG ska föras in i registret.
 - j) För skatteupplag, den godkända upplagshavaren eller förteckningen över godkända upplagshavare som har tillstånd att använda detta skatteupplag.
3. Det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller ett kontaktorgan i varje medlemsstat ska se till att informationen i de nationella registren är fullständig, korrekt och aktuell.
 4. Informationen i de respektive nationella register som avses i punkt 2 ska automatiskt utbytas via ett centralt register.

Kommissionen ska driva registret som en del av ett datoriserat system på ett sätt som garanterar att alla medlemsstaterna alltid tillhandahåller en korrekt och aktuell översikt över samtliga nationella registeruppgifter.

Det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller kontaktorgan i medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om innehållet i det nationella registret och i god tid meddela alla ändringar av innehållet.

Artikel 20

Tillgång till och rättelse av uppgifter

1. Kommissionen ska se till att varje person som medverkar i flyttningen av punktskattepliktiga varor inom unionen har rätt att på elektronisk väg få en bekräftelse på huruvida de punktskattenummer som är uppförda i det centrala register som avses i artikel 19.4 är giltiga. Kommissionen ska överlämna varje begäran om rättelse av dessa uppgifter som en ekonomisk aktör inger till det centrala kontaktkontor för punktskatter eller kontaktorgan som ansvarar för bemyndigandet av den ekonomiska aktören.
2. Det centrala kontaktkontoret för punktskatter eller medlemsstaternas kontaktorgan ska se till att de ekonomiska aktörerna får en bekräftelse på de uppgifter om dem som har uppförts enligt artikel 19.2 och att de ges möjlighet att rätta eventuella felaktigheter.

Artikel 21
Lagring av uppgifter

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska lagra informationen om flyttning av punktskattepliktiga varor inom unionen och uppgifterna i de nationella register som anges i artikel 19 i minst tre år från slutet av det kalenderår då flyttningen inleddes, så att denna information kan användas för de förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Information som inhämtats med hjälp av det datoriserade systemet ska lagras i detta system på ett sätt som gör det möjligt att i systemet hämta och bearbeta denna information för att besvara en sådan begäran om information som avses i artikel 8.
2. När tidsfristen för att lagra uppgifter har löpt ut ska medlemsstaterna antingen radera innehållet i sina register eller arkivera dem på ett sätt som omöjliggör identifiering av den ekonomiska aktör eller de ekonomiska aktörer som berörs.

Artikel 22
Genomförande

Kommissionen ska anta genomförandeakter

- a) för att specificera de tekniska detaljerna för den automatiska uppdateringen av de databaser som avses i artikel 19.1 och det centrala register som avses i artikel 19.4.
- b) för att specificera regler och förfaranden om tillgång till och rättelse av uppgifter enligt artikel 20.1,

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 35.2.

Kapitel V

Gemensamma villkor för bistånd

Artikel 23
Språkordning

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran ska endast åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, om denna myndighet motiverar varför en sådan översättning behövs.

Artikel 24
Servicekvalitet

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de delar av det datoriserade systemet som är nödvändiga för informationsutbytet enligt denna förordning fungerar, underhålls på lämpligt sätt och utvecklas ytterligare.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska ingå ett avtal om servicenivån och komma överens om en säkerhetspolitik för det datoriserade systemet. I avtalet om servicenivån ska den tekniska kvaliteten på de tjänster och kvantiteten tjänster som kommissionen och medlemsstaterna ska leverera anges för att se till att alla delar av det datoriserade systemet och den elektroniska kommunikationen fungerar på ett säkert sätt och för att ansvarsfördelningen i fråga om systemet ska utvecklas ytterligare.

Artikel 25

Allmänna begränsningar av den tillfrågade myndighetens skyldigheter

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat ska ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som begärs enligt denna förordning under förutsättning att den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den alltefter omständigheterna och utan att riskera det önskade resultatet kan använda för att skaffa den begärda informationen.
2. Denna förordning ska inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information, om den behöriga myndighet som skulle lämna informationen på grund av sin medlemsstats lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra sådana utredningar eller att inhämta eller använda sådan information för sin medlemsstats egna ändamål.
3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den begärande medlemsstaten av rättsliga skäl är förhindrad att lämna liknande information.
4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot den allmänna ordningen. Medlemsstater får inte vägra att lämna ut information om en ekonomisk aktör enbart av det skälet att informationen innehas av en bank eller annan finansiell institution, en registrerad förvaltare eller en person som uppträder som befullmäktigad eller förvaltare eller på grund av att informationen avser ägarintressen i en juridisk person.
5. Den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till varför en begäran om bistånd har avslagits. I statistiksyfte ska de dessutom en gång om året underrätta kommissionen om de olika kategorier skäl som har använts för att avslå en sådan begäran.

Artikel 26

Kostnader

Medlemsstaterna ska ömsesidigt avskryva alla krav på ersättning för kostnader för att tillämpa denna förordning, med undantag för krav som rör avgifter som har betalats till experter.

Artikel 27
Minimibelopp

1. För att kunna begära bistånd enligt denna förordning måste den punktskatt som ska betalas överstiga ett visst minimibelopp.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att specificera det minimibelopp som avses i punkt 1 i denna artikel.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 35.2.

Artikel 28
Tystnadsplikt, dataskydd och användning av den information som tillhandahållits enligt denna förordning

1. All information som medlemsstater tillhandahållit eller inhämtat i enlighet med denna förordning, eller all information som en tjänsteman, annan anställd eller entreprenör har haft tillgång till under utförandet av sina arbetsuppgifter, ska omfattas av tystnadsplikt och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt den mottagande medlemsstatens nationella lagstiftning.
2. Den information som avses i punkt 1 får användas för
 - a) fastställande av punktbeskattningsunderlaget,
 - b) uppbörd eller administrativ kontroll av punktskatter,
 - c) kontroll av flyttning av punktskattepliktiga varor,
 - d) riskanalys på punktskatteområdet,
 - e) utredningar på punktskatteområdet,
 - f) fastställande av andra skatter, pålagor, tullar och avgifter vilka omfattas av artikel 2 i direktiv 2010/24/EU.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen ska emellertid tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

I den utsträckning det är tillåtet enligt nationell lagstiftning får den information som avses i punkt 1 användas i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som kan leda till påföljder och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

3. Om den begärande myndigheten anser att den information den har mottagit från den tillfrågade myndigheten är användbar för den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat får den vidarebefordra informationen till den myndigheten. Den ska underrätta den tillfrågade myndigheten om detta.

Den tillfrågade myndigheten får ställa som villkor för överlämnande av information till en annan medlemsstat att myndigheten i förväg ska ha samtyckt till detta.

4. Medlemsstaternas lagring och utbyte av den information som avses i denna förordning ska omfattas av nationella bestämmelser om genomförande av direktiv 95/46/EG.

För att korrekt tillämpa denna förordning ska medlemsstaterna emellertid begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artikel 10, artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG endast i den mån detta är nödvändigt för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 i det direktivet. Dessa restriktioner ska stå i proportion till intresset i fråga.

Artikel 29

Tillgång till information med kommissionen bemyndigande

Personer som bemyndigats av kommissionen får ges tillgång till den information som avses i artikel 28.4 endast i den mån detta är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet och för driften av det centrala registret.

Sådana personer har tystnadsplikt. Den information som de ges tillgång till omfattas av skyddet för personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 30

Den erhållna informationens bevisvärde

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten erhållit och överlämnat till den begärande myndigheten till följd av denna förordning får åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en annan myndighet i den medlemsstaten.

Artikel 31

Skyldighet att samarbeta

1. För tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att
 - a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter som avses i artikel 3,
 - b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som särskilt bemyndigats för den samordning som avses i a,
 - c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.

2. Kommissionen ska snarast möjligt till varje medlemsstats behöriga myndighet vidarebefordra all information som krävs för att se till att punktskattelagstiftningen tillämpas korrekt, som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

Artikel 32

Förbindelser med tredjeland

1. När en medlemsstats behöriga myndighet erhåller information från ett tredjeland, får denna myndighet vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla behöriga myndigheter som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt gällande regler om administrativt bistånd som har överenskommit med detta särskilda tredjeland. När det ligger i unionens intresse och för samma ändamål som denna förordning får sådan information även vidarebefordras till kommissionen.
2. Under förutsättning att det berörda tredjelandet rättsligt har förbundit sig att ge det bistånd som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot punktskattelagstiftningen, får information som erhållits genom tillämpning av denna förordning vidarebefordras till detta tredjeland, med samtycke från de behöriga myndigheter som lämnat informationen och med iakttagande av de nationella bestämmelser som dessa myndigheter omfattas av, för samma ändamål som denna information har tillhandahållits och i enlighet med direktiv 95/46/EG, framför allt bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeländer, och de nationella rättsåtgärderna för att genomföra direktivet.

Artikel 33

Bistånd till ekonomiska aktörer

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat i vilken en avsändare av punktskattepliktiga varor har sitt säte får bevilja bistånd till denna avsändare om denne inte har mottagit den mottagningsrapport som avses i artikel 24.4 i direktiv 2008/118/EG, eller, i de situationer som avses i artikel 33.1 i det direktivet, en kopia av det följedokument som avses i artikel 34 i det direktivet.

Beviljandet av sådant bistånd innebär inte på något sätt att avsändaren befrias från sina skattemässiga skyldigheter.

2. När en medlemsstat beviljar bistånd enligt punkt 1 och anser det nödvändigt att erhålla information från en annan medlemsstat, ska den begära sådan information i enlighet med artikel 8. Den andra medlemsstaten kan neka att inhämta den begärda informationen om avsändaren inte har uttömt alla informationskällor denne har till sitt förfogande för att erhålla bevis för att en flyttning av varor har avslutats.

Kapitel VI

Utvärdering, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 34

Utvärdering av systemet, insamling av driftstatistik och rapportering

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska granska och utvärdera tillämpningen av denna förordning. Kommissionen ska regelbundet sammanfatta medlemsstaternas erfarenheter i syfte att förbättra driften av det system som inrättas genom denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska ge kommissionen följande information:
 - a) All tillgänglig information om deras erfarenhet av tillämpningen av denna förordning, inklusive alla statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera tillämpningen.
 - b) All tillgänglig information om metoder eller förfaranden som använts eller antas ha använts vid överträdelser av punktskattelagstiftningen när dessa metoder eller förfaranden påvisar brister eller luckor i tillämpningen av förfaranden som anges i denna förordning.

För att utvärdera hur effektivt detta system för administrativt samarbete har varit för att verkställa tillämpningen av punktskattelagstiftningen och bekämpa skattefusk på punktskatteområdet får medlemsstaterna ge kommissionen all annan tillgänglig information utöver den information som avses i första stycket.

Kommissionen ska vidarebefordra den information den fått av medlemsstaterna till övriga berörda medlemsstater.

Skyldigheten att överlämna information och statistiska uppgifter får inte innebära en omotiverad ökning av den administrativa bördan.

3. Kommissionen får hämta information direkt från de meddelanden som genereras av det datoriserade systemet i drift- och statistiksyften, med förbehåll för artikel 28.
4. Den information som överlämnats av medlemsstaterna för de ändamål som avses i punkterna 1 och 2 får inte innehålla individuella uppgifter eller personuppgifter.
5. För att genomföra denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de relevanta statistiska uppgifter som den fått av medlemsstaterna, den information som ska hämtas av kommissionen och de statistikrapporter som ska utarbetas av kommissionen och medlemsstaterna.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 35.2.

Artikel 35
Kommitté för punktskatter

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för punktskatter som inrättats genom artikel 43.1 i direktiv 2008/118/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 36
Upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004

Förordning (EG) nr 2073/2004 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan till den här förordningen.

Artikel 37
Rapportering till Europaparlamentet och rådet

Vart femte år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande, och särskilt på grundval av den information som tillhandahållits av medlemsstaterna, ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Artikel 38
Bilaterala avtal

1. Denna förordning ska inte påverka fullgörandet av eventuella allmänna skyldigheter som hänför sig till ömsesidigt bistånd, inbegripet i straffrättsliga frågor, och som grundar sig på rättsligt bindande akter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.
2. När de behöriga myndigheter som avses i artikel 3.1 ingår avtal om bilaterala angelägenheter på de områden som omfattas av denna förordning och det inte gäller enskilda fall, ska de utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i sin tur underrätta övriga medlemsstaters behöriga myndigheter.

Artikel 39
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Jämförande tabell 1: Förordning (EG) nr 2073/2004 > ny förordning			
Artikel i 2073/2004	Ny artikel	Artikel i 2073/2004	Ny artikel
1	1	20	31
2	2	21	-
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	-
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15,16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25,27,28,
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		

